

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 436/2021
22.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљене ББ – адвоката Верице Тојић Сретеновић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К. бр. 64/18 од 27.07.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 889/20 од 18.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.04.2021. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљене ББ – адвоката Верице Тојић Сретеновић, **УКИДАЈУ СЕ** правноснажне пресуде Вишег суда у Београду К. бр. 64/18 од 27.07.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 889/20 од 18.01.2021. године и предмет враћа Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К. бр. 64/18 од 27.07.2020. године, окривљени АА и окривљена ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, осуђени на казне затвора у трајању од по 3 године и 1 месец, у коју казну затвора је окривљеном АА урачунато и време које је провео у притвору од 08.12.2017. године до 02.02.2018. године, а окривљеној ББ време које је провела по решењу о задржавању ПС Звездара Ку. бр. 20634/17 од 08.12.2017. године до 10.12.2017. године. Истом пресудом према окривљенима је изречена и мера безбедности одузимања предмета, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде. На основу члана 261, 262. и 264. ЗКП окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка, стим што ће суд о висини трошкова одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 889/20 од 18.01.2021. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљене ББ – адвоката Бојана Јечменице и

пресуда Вишег суда у Београду К. бр. 64/18 од 27.07.2020. године преиначена, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљену ББ због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 264. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашена кривом, осудио на казну затвора у трајању од 3 године, у коју казну јој је урачунато и време које је провела у задржавању у ПС Звездара по решењу Ку. бр. 20634/17 од 08.12.2017. године до 10.12.2017. године, док су жалба браниоца окривљене ББ, адвоката Бојана Јачменице, у преосталом делу као и у целости жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Љубисава Радосављевића одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је заједнички бранилац окривљеног АА и окривљене ББ – адвокат Верица Тојић Сретеновић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијану другостепену пресуду укине и предмет врати Апелационом суду на поновно одлучивање или обе побијане пресуде укине и предмет врати Вишем суду у Београду на поновно суђење и одлуку.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених указује да је побијаним пресудама повређен кривични закон из члана 439. тачка 2. ЗКП на штету окривљених, тиме што је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се није могао применити.

Наиме, првостепеном пресудом су окривљени оглашени кривим да су „дана 08.12.2017. године у ... и то окривљени АА у стању смањене урачунљивости, али не и битно, а окривљена ББ у стању урачунљивости, свесни свога дела, чије извршење су хтели иако су знали да је такво дело забрањено, неовлашћено држали ради продаје супстанции које су проглашене за опојну дрогу и то 71,75 грама опојне дроге cannabis која у себи садржи ТХЦ (тетрахидроканабинол) у проценту већем од 0,30% која је проглашена за опојну дрогу и налази се на списку психоактивних контролисаних супстанци, на тај начин што су у соби куће у којој су заједно живели у улици ..., у радном столу држали две ПВЦ кесе и то једну већу у којој се налазило 61,42 грама наведене опојне дроге и другу мању ПВЦ кесу у којој се налазило 8,80 грама, као и једну електронску вагицу за прецизно мерење на којој су пронађени трагови ТХЦ, амфетамина, кокаина, креатина и кофеина, које су окривљени користили за размеравање дроге, док је на кревету у истој соби пронађена пластична тацна на којој

се налазила расута материја биљног порекла укупне масе 1,53 грама за коју је такође утврђено да се ради о деловима биљне материје и да се састоји од делова биљке cannabis, док је на радном столу пронађен женски новчаних у којем се налазило 27.500,00 динара, који потичу од опојне дроге“, а које радње су правно квалификоване као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ.

Одредбом члана 33. КЗ прописано је да ако више лица учествовањем у радњи извршења са умишљајем или из нехата заједнички изврше кривично дело, или остварујући заједничку одлуку другом радњом са умишљајем битно допринесу извршењу кривичног дела, свако од њих казниће се казном прописаном за то дело.

У изреци првостепене пресуде наведене су - као јединствене – радње извршења кривичног дела које су, у суштини преписани текст законске одредбе члана 246. став 1. КЗ, за које су окривљени оглашени кривим као саизвршиоци. Наведени су опојна дрога, новац и други предмети који су пронађени у соби коју окривљени користе, али није означено коме ове ствари припадају, те какве су појединачне делатности сваког од окривљених, што су чињенице од којих зависи примена одредби о саизвршилаштву, у смислу члана 33. КЗ.

Код кривичног дела за које су оглашени кривим као саизвршиоци, свест о заједничком деловању обухвата не само свест о постојању одређене количине опојне дроге у просторији где живе, већ и свест о намени те дроге, односно намери њене продаје. Чињенице које значе намеру продаје нису описане у изреци пресуде, а на основу количине и начина њеног држања, као објективних елемената, не може се извући директан закључак о намери продаје, односно држању опојне дроге ради продаје.

Имајући у виду да је управо намера за продају не само елеменат кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, него и обележје које, код мање количине опојне дроге, разграничава то кривично дело од кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ, пропуштајући да ово обележје опише у изреци пресуде, као и чињенице битне за примену члана 33. КЗ, првостепени суд је учинио повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на коју се основано захтевом за заштиту законитости указује.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених АА и окривљене ББ – адвоката Верице Тојић Сретеновић и укинуо побијане пресуде и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, суд ће отклонити повреду закона на коју је указано овом пресудом и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку, водећи при томе рачуна да ли су окривљени сваки за себе извршили по једно кривично дело из члана 246. став 1. КЗ или можда неко друго кривично дело, на пример кривично дело из члана 246а КЗ.

Имајући у виду да су усвајањем захтева, у погледу наведене повреде закона укинуте побијане правноснажне пресуде и предмет враћен на поновно одлучивање

првостепеном суду, Врховни касациони суд није разматрао остале повреде закона истакнуте у захтеву за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**